

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. София, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110208914 по описа за 2023
година

Производството е по реда на §5, ал.1 от Преходни и заключителни разпоредби на Закона за противодействие на корупцията, вр. чл.177, ал.3 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ред. към 02.11.2022г.), вр. глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. Г. П. срещу Наказателно постановление (НП) № НП-61 от 26.05.2023г., издадено от А.Т.С. – за Председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на основание чл.24, ал.1, чл.53, вр. чл.27 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл.173, ал.1, вр. чл.177, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), на жалбоподателя Т. Г. П. е наложена „глоба“ в размер на 1600 (хиляда и шестстотин) лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Недоволен от така издаденото Наказателно постановление е останал Т. Г. П.. Той подава жалба срещу това Наказателно постановление като заявява, че НП е необосновано, неправилно и издадено в нарушение на материалния закон. Жалбоподателя твърди, че на три последователни конгреса, през 4 години, е избран за Зам. председател на политическа партия /ПП/ „***“, като последно това е станало на 25.06.2022г. и доколкото продължава да има това качество, попада сред лицата по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ. П. посочва, че е подавал встъпителни и ежегодни декларации. В жалбата се обяснява, че ПП „***“ в продължение на около 10 години е участвала в изборите за народни представители като

партньор на Коалиция „****“, но партията не била участвала нито самостоятелно, нито в коалиция на изборите за Народно събрание, проведени на 02.10.2022г. и това било видно от Решение № 1295-НС от 17.08.2022г. на ЦИК. Поради това жалбоподателят застъпва мнението, че не е било налице правно основание в 1-месечния срок по чл.37, ал.1, т.1-6 и т.9 от ЗПКОНПИ, след провеждане на парламентарните избори на 02.10.2022г. да подава каквато и да било декларация. Според жалбоподателя не е установен фактът на извършеното нарушение по несъмнен начин, нито вината на П.. В жалбата се заявява, че никъде в ЗПКОНПИ няма разпоредби, свързващи подаването на декларации във връзка с провеждането на каквито и да е избори и поради това се твърди, че не е налице нарушение на чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ и не бил осъществен съставът на чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ. С тези аргументи се иска от съда да отмени Наказателното постановление.

Пред СРС жалбоподателят Т. Г. П. се явява лично. В съдебно заседание на 10.10.2023г. той заявява, че поддържа жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 10.10.2023г. П. посочва, че поддържа всички съображения, изложени в жалбата. Според жалбоподателя никъде, нито в ЗПКОНПИ, нито в Изборния кодекс съществуват никакви задължения за подаване на встъпителни и на финална декларация, както е цитирано в Наказателното постановление. Доколкото ПП „****“ не е участвала в изборите на 02.10.2022г. и П. лично в каквото и да е качество не бил участвал, а в Протокол № 1022 от 2021г. е записано, че за лицата, за които няма промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарните избори не възниква задължение за подаване на финална или встъпителна декларация, жалбоподателят счита, че не произтича задължение за подаване на каквато и да е декларация. Поради това той иска СРС да отмени обжалваното Наказателно постановление, както и да се прекрати наказателното производство поради допуснатото неправилно приложение на материалния закон.

Въззиваемата страна Председател на КПКОНПИ се представлява пред СРС от юрк. Цачева. В съдебно заседание на 10.10.2023г. тя заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 10.10.2023г. юрк. Цачева моли съда да остави жалбата без уважение като неоснователна и недоказана и съответно да потвърди Наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Според процесуалния представител на въззиваемата страна АУАН и НП отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл.42 и чл.52 от ЗАНН, издадени са от надлежен орган в рамките на неговите пълномощия, а констатираното нарушение е изчерпателно описано. Твърди се, че задължението на господин П. за подаване на финална декларация произлиза от разпоредбата на чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ. Посочва се, че към 10.10.2023г. няма подадена декларация, поради което не е налице закъснение, а цялостно неизпълнение на задължението. Претендира се Наказателното постановление да е издадено изцяло в съответствие с материалния закон и Протокол № 1022 от 24.11.2021г. Изтъква се, че нарушението е формално, на просто извършване, осъществено чрез бездействие и трае докато бъде установено или преустановено, а отговорността е лична. Искане се и присъждане в полза на Комисията на

юрисконсултско възнаграждение.

По делото са депозиран и писмени бележки с вх. № 285080/12.10.2023г. от юрк. ***.

В тях се твърди, че Т. П. в качеството си на Зам. Председател на ПП „***“ е задължено лице по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ и не е подал декларация за имущество и интереси в страната и чужбина за предходната календарна година по чл.37, ал.1, т.1-6, т.9 от ЗПКОНПИ в законоустановения срок по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ. В писмените бележки се преповтарят доводите на юрк. Цачева, изложени по време на съдебните прения пред СРС на 10.10.2023г. Извън тях се твърди, че е настъпила промяна в заеманата от П. длъжност след провеждане на парламентарните избори. Според юрк. *** в кръга на лицата, които попадат в обхвата на чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ са председателите, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическите партии, но само за политическите партии, получаващи държавни субсидии. Поради това лицата от политическите партии, за които след провеждане на парламентарни избори отпада основанието да получават държавни субсидии не са задължени по ЗПКОНПИ и не дължат подаване на декларации, като дължат единствено подаването на финална декларация по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ. В писмените бележки се посочва още, че с цел да бъде правилно определен кръгът на задължените лица по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ след провеждане на съответните парламентарни избори в Комисията постъпва справка от Министерство на правосъдието за предоставената част от годишната държавна субсидия на политическите партии и коалиции. Въз основа на предоставена от Министерство на правосъдието информация и на Указ № 231 от 01.08.2022г. на Президента на Р. България за насрочване на избори за Народно събрание се определя кръга на лицата по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ, както и началната дата, от която за тях възниква задължение да подадат финална декларация. Уточнява се, че няма промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарни избори за лицата, които продължават да бъдат в политически партии и коалиции, получаващи държавни субсидии и за тях не възниква задължение за подаване на финална или встъпителна декларация. Във връзка с доводи от жалбата, в писмените бележки се уточнява, че Решение на КПКОНПИ по Протокол № 1022 от 24.11.2021г. представлява вътрешен акт на Комисията, свързан с дейността ѝ, който не подлежи на публично оповестяване. Освен това решението възпроизвеждало действителното правно положение, уредено в ЗПКОНПИ, а не установявало ново правно задължение за лицата по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ. Извършеното от П. административно нарушение от обективна страна се изразява в бездействие, при наличие на нормативно задължение за действие, а като допълнителен признак е указан строго определен срок за извършване на дължимото действие. Същото е довършено с факта на неизпълнение на предвиденото задължение без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. Законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения – предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди. Процесуалният представител на въззиваемата страна посочва още, че продължителността на забавата при изпълнение на задължение, обвързано със срок, е критерий за степента на укоримост на противоправното поведение. Извършеното нарушение не било преустановено. Застрашени били обществените

отношения, свързани с обезпечаване прозрачността в публичната сфера относно имуществото и интересите на лицата, заемащи висши публични длъжности. При преценяване тежестта на нарушението и определяне размера на наказанието е взето предвид, че изискуемата декларация не е подадена, въпреки че лицето е уведомено, че дължи подаването ѝ. Твърди се, че не е снижена обществената опасност на извършеното. Претендира се фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието да са установени в хода на административно-наказателното производство, поради което на основание чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ на Т. П. е наложена „глоба“ в размер на 1600 лева. Твърди се тази санкция да е справедливо определена и съответна, като с нея ще се допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН. В случай, че жалбоподателят претендира присъждане на разноски, юрк. *** прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Заедно с това иска и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в справедлив размер по преценка на съда, както и потвърждаване на процесното Наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

На 02.11.2023г. жалбоподателят П. е получил лично препис от писмените бележки на юрк. ***.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна :

Жалбоподателят Т. Г. П. е Зам. председател на ПП „***“.

С Решение, обективизирано в Протокол № 1022 от 24.11.2021г. на КПКОНПИ е взето решение, че за лицата по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, възниква задължение за подаване на финална декларация в 1-месечен срок от тази дата, а за лицата, за които няма промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарните избори, не възниква задължение за подаване на финална или встъпителна декларация.

С Решение № 1295-НС от 17.08.2022г. на Централна изборителна комисия /ЦИК/ е регистрирана за участие в изборите за народни представители на 02.10.2022г. Коалиция „****“, образувана между ПП „Българска социалистическа партия“, ПП „Политически клуб „Екогласност“ и ПП „Политически клуб „Тракия“.

До изборите за народни представители на 02.10.2022г. ПП „****“ получавала държавна субсидия, поради членството ѝ в Коалиция „****“. В тази връзка Т. П., като Зам. председател на ПП „****“, подавал ежегодни декларации пред КПКОНПИ на 17.05.2021г., 16.05.2022г. и 26.04.2023г., но не подал финална декларация в 1-месечен срок от деня преди провеждане на изборите на народни представители на 02.10.2022г., в които избори ПП „****“ не участвала.

След направена справка на 23.01.2023г. в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации

за имущество и интереси по чл.37, ал.1, т.1-6, т.9 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от освобождаването от длъжност, свидетелят Р. М. К. установил, че жалбоподателят Т. Г. П. не е подал в законоустановения срок декларация за имущество и интереси по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, а именно от 01.10.2022г. до 01.11.2022г. поради настъпила промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарните избори. Поради това до Т. Г. П. била изпратена покана с изх. № ЦУ01-479 от 23.01.2023г. да се яви на 30.01.2023г. в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ във връзка със съставяне и връчване на Акт за установяване на административно нарушение. За поканата била уведомена по телефона съпругата на Т. Г. П. на 26.01.2023г. (съгласно Констативен протокол за проведен телефонен разговор с втр. № ЦУ01-479#1 от 26.01.2023г.). На 30.01.2023г. в присъствието на Т. Г. П. и на двама свидетели по съставянето и връчването на Акта – П.К.Й. и Р.Д.Д., св. Р. М. К. (определен да съставя Актове за установяване на административни нарушения по чл.173, ал.1 и ал.3, чл.174, ал.1 и ал.3 и чл.175 от ЗПКОНПИ със Заповед № РД-06-418 от 16.06.2022г. на А.С. – за Председател на КПКОНПИ) съставил срещу Т. Г. П. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ПР-41 от 30.01.2023г. за това, че на 02.11.2022г. в град София - КПКОНПИ, Т. Г. П. /като задължено лице по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ/ е нарушил чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Актът бил връчен на Т. Г. П. лично и срещу подпис на дата 30.01.2023г.

Въз основа на този АУАН и при същата фактология като описаната в него, е издадено атакуваното Наказателно постановление № НП-61 от 26.05.2023г., с което А.Т.С. – за Председател на КПКОНПИ на основание чл.24, ал.1, чл.53, вр. чл.27 от ЗАНН и чл.173, ал.1, вр. чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ е наложил на Т. Г. П. „глоба“ в размер на 1600 (хиляда и шестстотин) лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Наказателното постановление било изпратено по пощата на Т. Г. П. и видно от известието за доставяне, приложено на лист 31 от делото, е получено от П. на 05.06.2023г., след което - на 15.06.2023г. Т. Г. П. подал жалба срещу това Наказателно постановление чрез КПКОНПИ до СРС.

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля К., като и от събраните по делото писмени **доказателства**, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК – АУАН № ПР-41 от 30.01.2023г.; Решение № 1295-НС от 17.08.2022г. на ЦИК; удостоверения за актуално състояние на ПП „***“; документи за приемане на ежегодни декларации на 17.05.2021г., 16.05.2022г. и 26.04.2023г.; покана с изх. № ЦУ01-479 от 23.01.2023г. с невръчено известие за доставяне; Констативен протокол за проведен телефонен разговор с втр. № ЦУ01-479#1 от 26.01.2023г.; Заповед № РД-06-418/16.06.2022г. на А.С. - за Председател на КПКОНПИ; Решение на Народното събрание за избиране на Зам. Председател на КПКОНПИ; Решение

на Народното събрание за предсрочно прекратяване на правоотношението на Председателя на КПКОНПИ с писмо изх. № 47-250-06-8 от 02.02.2022г.; копие на плик, съдържащ процесното НП; известие за доставяне на НП и Протокол № 1022 от 24.11.2021г. на КПКОНПИ.

Приобщеният на основание чл.283 от НПК писмен доказателствен материал е обективен, достоверен и непредубеден. Поради това съдът го кредитира напълно.

Решение № 1295-НС от 17.08.2022г. на ЦИК, Протокол № 1022 от 24.11.2021г. на КПКОНПИ и удостоверенията за актуално състояние на ПП „****“ са издадени от държавен орган и имат доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът им се доверява и приема, че Т. Г. П. е Зам. председател на ПП „****“, с Решение от 24.11.2021г. КПКОНПИ е приела, че за лицата по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, възниква задължение за подаване на финална декларация в 1-месечен срок от тази дата, а за лицата, за които няма промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарните избори, не възниква задължение за подаване на финална или встъпителна декларация, както и че с Решение на ЦИК от 17.08.2022г. е регистрирана за участие в изборите за народни представители на 02.10.2022г. Коалиция „*****“, в която не участва ПП „****“.

Приложените на лист 11 от делото документи за приемане на ежегодни декларации имат достоверни дати и доколкото са обективни и непредубедени, съдът ги кредитира и приема, че жалбоподателят е подавал ежегодни декларации пред КПКОНПИ на 17.05.2021г., 16.05.2022г. и 26.04.2023г.

Съдът кредитира поканата с изх. № ЦУ01-479 от 23.01.2023г., невръченото известие за доставянето ѝ и Констативния протокол за проведен телефонен разговор с вътр. № ЦУ01-479#1 от 26.01.2023г., както и копие на плик, съдържащ процесното НП и известието за доставяне на НП, тъй като са обективни, с достоверна дата и не се оборват от останалия доказателствен материал. От тези писмени доказателства се установява, че до Т. Г. П. е била изпратена покана да се яви на 30.01.2023г. в КПКОНПИ за съставяне и връчване на Акт, че поканата не е получена от П. и същият е бил уведомен по телефона за нея чрез съпругата му, както и че процесното НП е било изпратено по пощата и получено от Т. Г. П. на 05.06.2023г.

Приложените по делото Заповед № РД-06-418/16.06.2022г. на А.С. - за Председател на КПКОНПИ, Решение на Народното събрание за избиране на Зам. председател на КПКОНПИ и Решение на Народното събрание за предсрочно прекратяване на правоотношението на Председателя на КПКОНПИ с писмо изх. № 47-250-06-8 от 02.02.2022г. са официални документи, издадени от държавен орган и разполагащи с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира. От приложените на лист 17 и лист 18 от делото Решения на Народното събрание и по аргумент от чл.14, ал.3, вр. ал.1, т.5 от ЗПКОНПИ следва, че НП е издадено на основание чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ на 26.05.2023г. от А.Т.С. – за Председател на КПКОНПИ. От Заповед № РД-06-418/16.06.2022г. на А.С. - за Председател на КПКОНПИ става ясно, че св. Р. К. е бил оправомощен да съставя Актове за установяване на административни нарушения,

поради което и на основание чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ съдът приема, че конкретният АУАН е издаден на 30.01.2023г. от оправомощено лице.

Съдът дава вяра и на показанията на свидетеля К., тъй като разказът му звучи достоверно и непредубедено, а освен това намира опора и в приложените по делото писмени доказателства.

Съдебният състав кредитира и АУАН № ПР-41 от 30.01.2023г., тъй като констатациите от него намират опора в кредитираните по-горе писмени и гласни доказателства.

Анализираната по-горе доказателствената съвкупност, събрана по делото по реда на ЗАНН и НПК, е еднопосочна, взаимно обусловена и достоверна. По аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК съдът намира, че не се налага по-подробен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства и приема за безспорно установена посочената тук фактическа обстановка.

*При така приетата фактология и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достига до следните **правни изводи** :*

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите административни актове. Жалбата е депозирана в преклузивния процесуален срок, изхожда от легитимирана страна в процеса и е насочена срещу акт, подлежащ на обжалване пред СРС по реда на ЗАНН. Поради това съдебният състав счита, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Въз основа на извършената служебна проверка съдът приема, че при ангажиране на административно - наказателната отговорност на Т. Г. П. не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на Наказателното постановление на формално основание.

В случая нарушението се твърди да е извършено на 02.11.2022г.; деецът е установен в хода на проверката на 23.01.2023г.; АУАН е съставен на 30.01.2023г., а Наказателното постановление е издадено на 26.05.2023г. Това означава, че са спазени сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Съгласно чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ, чл.14, ал.3, вр. ал.1, т.5 от ЗПКОНПИ и направения по-горе анализ на Заповед № РД-06-418/16.06.2022г. на А.С. - за Председател на КПКОНПИ, Решение на Народното събрание за избиране на Зам. председател на КПКОНПИ и Решение на Народното събрание за предсрочно прекратяване на правоотношението на Председателя на КПКОНПИ съдът приема, че конкретните АУАН и Наказателно постановление са съставени от оправомощени лица.

Според настоящия съдебен състав в случая са спазени всички законово установени реквизити на АУАН и НП. Не е допуснато нарушение на чл.42 или чл.57, ал.1 от ЗАНН. Изпълнени са изискванията на чл.40, ал.1 и ал.3 от ЗАНН и чл.43, ал.1 и ал.5 от ЗАНН.

В АУАН и НП изрично е посочено кога и къде е извършено нарушението. Налице е

съответствие между цифровото и словесното описание на нарушението в Акта и в Наказателното постановление. Нарушението е ясно и разбираемо описано, поради което не е ограничено правото на нарушителя да разбере повдигнатото срещу него административно – наказателно обвинение и да организира адекватно защитата си.

Водим от изложеното по-горе съдът прие, че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото или до отмяна на НП на формално основание. Поради това спорът следва да бъде решен по същество.

От събраните по делото доказателства по безспорен и категоричен начин се установява, че жалбоподателят Т. Г. П. е Зам. председател на ПП „***“. Самият той признава в жалбата си, че ПП „***“ в продължение на около 10 години е участвала в изборите за народни представители като партньор на Коалиция „****“, но не и на изборите за Народно събрание, проведени на 02.10.2022г. Последното се доказва и от кредитираните по-горе АУАН № ПР-41 от 30.01.2023г. и Решение № 1295-НС от 17.08.2022г. на ЦИК. Това означава, че до изборите за народни представители на 02.10.2022г. П. е имал качеството на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ, вр. чл.25 от Закона за политическите партии. Това следва и от приложените на лист 11 от делото документи за приемане на ежегодни декларации от 17.05.2021г., 16.05.2022г. и 26.04.2023г.

Правилно юрк. *** посочва в писмени бележки с вх. № 285080/12.10.2023г., че лицата от политическите партии, за които след провеждане на парламентарни избори отпада основанието да получават държавни субсидии не са задължени по ЗПКОНПИ и не дължат подаване на декларации, като дължат единствено подаването на финална декларация по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ. От Протокол № 1022 от 24.11.2021г. на КПКОНПИ се установява, че лицата по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ са длъжни да подадат финална декларация в едномесечен срок от датата, предхождаща деня на насрочване на парламентарните избори. Това задължение не възниква единствено за лицата, които след провеждане на парламентарните избори няма промяна в заеманата длъжност. В случая по делото е доказано, а и жалбоподателят не оспорва, че ПП „***“ не е участвала в изборите за народни представители на 02.10.2022г. като партньор на Коалиция „****“. Поради това и по аргумент от противното от чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ, вр. чл.25 от Закона за политическите партии СРС приема, че за Зам. председателя на ПП „***“ Т. Г. П. е възникнало задължение да подаде финална декларация по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Общеизвестен е фактът, че с Указ № 213 на Президента на Република България (обнародван в ДВ бр.61 от 02.08.2022г.) са били насрочени изборите за Народно събрание за 02.10.2022г. От кредитираното по-горе Решение на ЦИК е видно, че ПП „***“ не е участвала в тези избори. От тук следва, че в 1-месечен срок, считано от деня преди провеждането на изборите, т.е. от 01.10.2022г. до 01.11.2022г., Т. П. като лице по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ, което е Зам. председател на политическа партия, която няма да получава държавна субсидия поради неучастието ѝ в изборите за народно събрание на 02.10.2022г., е

следвало да подаде пред КПКОНПИ декларация по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. От показанията на св. К. и от АУАН се установява, че нито до 01.11.2022г., нито след това жалбоподателят не е подал такава декларация, поради което от обективна стара е реализиран съставът на административно нарушение по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Подадената на 26.04.2023г. ежегодна декларация на П. касае негово задължение по чл.38, ал.1, т.2, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Поради това с нея не може да се установи, че лицето е изпълнило задължението си по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, още повече, че срокът за подаване на ежегодна и на финална декларация за имущество и интереси е различен и започва да тече в различен момент.

Към днешна дата са отменени чл.35-38 от ЗПКОНПИ, но норми със същото съдържание фигурират в Закона за противодействие на корупцията (обн. ДВ бр.84 от 06.10.2023г., в сила от 06.10.2023г.), като чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ (отм., но действащ към датата на процесното деяние – 02.11.2022г.) съответства на чл.52, ал.1, т.3 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК); чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ (отм.) съответства на чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК; чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ (отм.) съответства на чл.115, ал.1 от ЗПК. Поради това СРС приема, че дори и да е настъпила междувременно промяна в законодателството, то тя не води до промяна в правната природа на деянието и то продължава /и към момента/ да съставлява административно нарушение, макар и под нова номерация и с друго име на нормативния акт.

Според чл.25, ал.1, т.2 от Закона за политическите партии (ЗПП) държавна субсидия се предоставя на коалициите, които на последните избори за народни представители са получили не по-малко от 4 на сто от действителните гласове в страната и извън страната, с изключение на гласовете по чл.279, ал.1, т.6 от Изборния кодекс. От тук съответно следва, че при нови избори за народни представители, политическите партии, участващи в състава на коалиция, имат право да получават държавна субсидия по чл.25, ал.1, т.2 от ЗПП до деня преди датата, на която ще се проведат следващите избори, тъй като те се явяват „последни“ по смисъла на чл.25, ал.1, т.2 от ЗПП и от датата на новите избори за народни представители според получените резултати ще се определят държавните субсидии и партиите, които имат право да ги получат за в бъдеще. Именно от тук съдът прави извод, че в конкретния случай ПП „****“, като не е участвала в изборите на народни представители на 02.10.2022г., а преди това е участвала в Коалиция „*****“ е имала право на държавна субсидия до 01.10.2022г. Поради това и от тази дата следва да се счита, че започва да тече 1-месечният срок за подаване на финална декларация в случая от Т. П.. Гореизложеното означава, че дори и Протокол № 1022 от 24.11.2021г. на КПКОНПИ да не е бил публикуван на сайта на КПКОНПИ, това не означава, че П. не е могъл да знае от коя дата за него възниква задължението за подаване на декларация по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

От субективна страна съдът приема, че жалбоподателят е реализирал нарушението по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ виновно. Той е съзнавал, че е Зам. председател на ПП „****“, която е получавала държавна субсидия, тъй като е била

включена в състава на Коалиция „****“ при предходни избори за народни представители. Жалбоподателят е съзнавал, че на изборите за Народно събрание, проведени на 02.10.2022г., ПП „***“ не е участвала самостоятелно или в коалиция, което означава, че партията няма право на държавна субсидия от деня на изборите - 02.10.2022г. Това следва по аргумент от чл.25, ал.1, т.2 от ЗПП, както и се доказва от кредитираните по-горе АУАН, Решение № 1295-НС от 17.08.2022г. на ЦИК и от самопризнанията на П. в жалбата. От гореизложеното следва, че на 01.10.2022г. П. е изгубил качеството на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ, вр. чл.25 от ЗПП, поради което следва да подаде финална декларация за имущество и интереси по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ в 1-месечен срок от отпадане на това му качество, т.е. от 01.10.2022г. до 01.11.2022г. От факта, че П. не е подал такава декларация не само до 01.11.2022г., но и след това (вкл. и към датата на съставяне на АУАН) следва, че той е осъзнавал, че не е изпълнил задължението си по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. От тук СРС прави извод, че жалбоподателят е предвиждал настъпването на обществено – опасните последици и ги е целял. Поради това съдът приема, че административно – наказателното обвинение срещу Т. Г. П. е доказано и от субективна страна. Тук е моментът да се посочи, че принцип в правото е, че незнанието на закона (и в частност на ЗПКОНПИ и ЗПП) не извинява никого. Това, че П. не е освободен от длъжността Зам. председател на ПП „****“ в случая е без значение, тъй като правопораждащият факт за подаване на декларацията по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ не е освобождаването от поста Зам. председател на ПП „****“, а е спирането на държавна субсидия, която до 01.10.2022г. ПП „****“ е получавала на основание чл.25, ал.1, т.2 от ЗПП. Поради това релевираните от жалбоподателя доводи за несъставомерност на деянието не се явяват основателни.

Конкретното нарушение е формално. За осъществяването му следва да се докаже, че жалбоподателят е лице, заемащо висша публична длъжност (в случая, че е лице по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ), че партията, на която той е Зам. председател вече не получава държавна субсидия (в случая поради това, че не е участвала на изборите за народни представители на 02.10.2022г.), че е изтекъл нормативно предвиденият срок за подаване на финална декларация (в случая декларация по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ – в едномесечен срок от деня преди изборите за народни представители, в които ПП „***“ не участва) и че жалбоподателят не е изпълнил задълженията си да подаде пред КПКОНПИ финална декларация за имущество и интереси. За довършването на деянието не е необходимо да са настъпили вредни последици. Без значение за състава на нарушението е дали Т. Г. П. е подавал ежегодни декларации пред КПКОНПИ, както и дали и кога след 02.11.2022г. е подал процесната финална декларация. За да е налице нарушение по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ е от значение дали декларацията в случая е била подадена в 1-месечния срок от 01.10.2022г. - до 01.11.2022г. включително. Без значение е дали и кога след тази дата декларацията на Т. Г. П. е била подадена. Срокът на допуснатото закъснение може да има значение при индивидуализация на наказанието, но не и за съставомерността на деянието.

Според чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ (отм., в сила към датата на нарушението – 02.11.2022г.), както и според сегадействащата норма на чл.115, ал.1 от ЗПК лице, заемащо висша публична длъжност (което означава и лице по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ), което не е подало в срок декларация по ЗПКОНПИ (вкл. и декларацията по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ) се наказва с административно наказание „глоба“ в размер от 1000 до 3000 лева. Настоящият съдебен състав счита, че обстоятелството, че Т. Г. П. изобщо не е подал декларацията по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ (дори и със закъснение), въпреки че е бил уведомен със съставянето на Акта, че дължи подаването ѝ, следва да се приеме като отегчаващо отговорността обстоятелство. Възрастта на дееца (над 80 година), добросъвестното му процесуално поведение (това, че признава неизгодни за себе си факти и представя доказателства, които потвърждават обвинителната теза – например Решението на ЦИК), както и това, че нарушението е първо за П. се приемат от съда като смекчаващи отговорността обстоятелства. С оглед съотношението на смекчаващите към отегчаващите отговорността обстоятелства и тяхната относителна тежест СРС, НО, 10 състав счита, че на нарушителя следва да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер над законовия минимум и под средния размер, предвиден в чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ (отм.), съответно чл.115, ал.1 от ЗПК, т.е. „глоба“ в размер на 1600 лева.

С оглед естеството на допуснатото нарушение и това, че в конкретния случай П. не е подал изобщо процесната декларация, както и защото смекчаващите отговорността обстоятелства не са нито изключителни, нито многобройни, СРС счита, че нарушението не следва да се квалифицира като маловажно и не следва да се прилага чл.28 от ЗАНН. В случая правилно юрк. *** посочва в писмени бележки с вх. № 285080 от 12.10.2023г., че са застрашени обществените отношения, свързани с обезпечаване прозрачността в публичната сфера относно имуществото и интересите на лицата, заемащи висши публични длъжности. Нарушението е формално и представлява типична проявна форма на нарушение по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ. Поради това настоящият съдебен състав счита, че в случая нормата на чл.28 от ЗАНН е неприложима.

Водим от всичко, изложено по-горе, съдът прие, че обжалваното Наказателното постановление е правилно, законосъобразно и при справедлив размер на наложеното с него административно наказание, поради което НП следва да се потвърди изцяло.

Според чл.63д, ал.4 от ЗАНН учреждениято, чийто орган е издал процесното НП (т.е. КПКОНПИ - с правопреемник Комисията за противодействие на корупцията /след влизане в сила на ЗПК/) има право на юрисконсултско възнаграждение – доколкото съдът потвърждава Наказателното постановление и по време на съдебните прения пред СРС – 10 състав процесуалният представител на въззиваемата страна е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Когато страната е била защитавана от юрисконсулт, както в случая, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на КПКОНПИ - с правопреемник Комисията за противодействие на корупцията /след влизане в сила на ЗПК/ следва да се присъди възнаграждение в размер, определен от съда. Според чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и

количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН /каквото е настоящото/ може да бъде от 80 до 150 лева. В случая по настоящото дело е имало едно открито съдебно заседание пред СРС – 10 състав с участието на юрк. Цачева. С депозирането на писмени бележки по делото са проявени процесуални усилия от юрк. *** да защити тезата на административно – наказващия орган по конкретния правен спор. Поради това, но и доколкото казусът не се отличават с фактическа и/или правна сложност, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на КПКОНПИ - с правоприменик Комисията за противодействие на корупцията /след влизане в сила на ЗПК/ юрисконсултско възнаграждение в размер около средния, предвиден в Наредбата за заплащането на правната помощ, т.е. 110 (сто и десет) лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № НП-61 от 26.05.2023г., издадено от А.Т.С. – за Председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което на основание чл.24, ал.1, чл.53, вр. чл.27 от ЗАНН и чл.173, ал.1, вр. чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ, на Т. Г. П. е наложена „глоба“ в размер на 1600 (хиляда и шестстотин) лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

ОСЪЖДА Т. Г. П. с ЕГН *****, с адрес : ****, да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество - с правоприменик Комисията за противодействие на корупцията сумата от **110 (сто и десет) лева** за направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд София град с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____